

Ik zou bovenstaande post van SkynoLimit aanraden. Daarnaast is dat mi al genoeg gezegd, maar ja dat komt uit de 'onbetrouwbare' bron van de kerkelijke pers (Reformatie, ND, ref. dagblad)

Ik wil best wel met je in discussie, maar als bovenstaande bewust genegeerd wordt door je, wat heeft dat nog voor zin?

@GC over Hoogendoorn in Kampen: [hierop het forum](#) en [op deze pagina](#) een kleine samenvatting van de artikelen uit de Reformatie
Ik heb me wel degelijk ingelezen in de materie.

Het is al erg genoeg hoe we als broeders en zusters niet tot elkaar kunnen komen, ook na vele pogingen daartoe door PS, classis ea. maar dan moet je niet verbaasd zijn dat als de synode een oordeel velt er iemand ongelijk heeft.

En dat is hoe spijtig ook voor z'n aanhangers ds. Hoogendoorn.

Om vervolgens op de publieke tribune gaan roepen 'Er is onrecht gedaan, jullie schuld' vraag ik me af hoe koppig en eigenzinnig je wel moet zijn.

 Gelogd

small brother

Berichten: 1309



Opnieuw een scheuring???

« **Reactie #155 Gepost op:** december 22, 2009,
04:38:11 pm »

Kerstgeneralisatie

Er was eens een volk dat leefde, dat bouwde aan zijn toekomst. Het bouwde voortreffelijke bouwwerken in een voor velen moeilijke tijd onder moeilijke omstandigheden. Betrokkenheid, opoffering, een verbeten vastbijten voor het goede, en persoonlijke moeiten tot nut van allen, het waren alle elementen van een generatie die werkte aan een veilig huis dat de toekomst kan weerstaan: beschermend en afgesloten voor geweld van buiten.

Een tweede generatie volgde en genoot de eensgezindheid, de rust, de bescherming door hetgeen was opgericht door de eerste generatie. Maar dit werd een generatie die minder de motieven, de betrokkenheid, en de diepgang ervoer van de eerste generatie en gaandeweg vervreemde zij van de eerste generatie en haar hart keerde zich af van hen die spraken naar traditie en inzichten van de eerste generatie. Maar aan de oppervlakte overheerste de rust en eenheid door de opgerichte bouwwerken van de eerste generatie.

En toen kwam er een derde generatie die niet kon vatten hoe de tweede generatie genoeg kon hebben aan soberheid, de bewogenheid, en de achterhaald ogende bouwsels van de eerste generatie, die op haar ook betekenisloos, weinig warmtevol, en verstard over kwamen. En zij greep de macht, en zette buiten wat van de eerste generatie was. En het huis werd verwarmd, verlicht, verfraaid, terwijl de deuren wijd open gingen. En een deel van de tweede generatie was blij voor zichzelf en blij voor de nieuwe generatie en zij ging zitten op de stoel van de eerste generatie en bedacht en bouwde, bouwsels in, achter, en onder de bouwwerken van de eerste generatie en zij

wekte de indruk dat de bescherming en bestendigheid van haar bouwsels kwam. Deze tweede generatie was niet aanspreekbaar op aard en verschijning van haar bouwsels, omdat zij zelf opgroeide in dat oude en vertrouwde klimaat en er niet het goede gevoel van had gekregen. En de derde generatie, is druk met de afbouw en inrichting, en zij krijgt de stormen te verduren en weet niet wat het bouwwerk is dat haar beschermen moet. En zij vraagt de tweede generatie om raad, maar deze geeft niet thuis. En zij grijpt vertwijfeld naar allerlei sterke hand en macht om orde geschapen te zien.

En wie van een afstandje toekeek en zag hoe het eraan toeging, verbaasde zich en vroeg zich af waarom in dit verdeelde huis geen aanspreekbaarheid is, waarom het lijkt alsof er zo weinig geoefendheid is van het oog, en weinig vaardigheid van de hand, en weinig scherping van het verstand; En weinig zichtbaar van wat de eerste generatie motiveerde; En teveel van naïeve ervaring van rust en feest, terwijl de stormen woeden over het verdeelde huis. Zal de derde generatie een vierde generatie voortbrengen die van kindsaf wordt gevoed in kennis, vaardigheid, en zuivere motivatie? Hoeveel geslachten zal het verval doorwerken voor er kennis komt tot opbouw?

Binnen is het nog warm en behaaglijk, gezellig, en verlicht. Maar buiten zit het meisje met de zwavelstokjes in de kou; wie bekommert zich om haar? Zij onsteekt haar eigen licht, maar het dooft zo snel. Het brandende licht is binnen en brandt in volheid en het is feest in een licht door eenieder gezien en in een warmte door eenieder gevoeld. Niemand zal uit zichzelf omzien naar het meisje; maar zij is wel een van hen. Wie brengt het meisje meer licht, meer warmte? Wie merkt het zo zwakke licht van dat meisje op? Maar wat is dat ook voor licht als het zo snel dooft? Er zijn meisjes die zullen omkomen in de kou en duisternis. En er zijn meisjes die in heerlijkheid verlicht worden. Maar komt dat licht van zwavelstokjes? Wat is beeld en wat is werkelijkheid? Er is toch ook een meisje dat haar olielamp niet had gevuld? Zal dat meisje haar lamp weer kunnen vullen?

Waar is het oog dat onderscheidt? Waar is de hand die leidt? Hoe zouden wij onderscheiden of het wel licht is dat ons beschijnt en of het wel warmte is dat ons zo behaaglijk voorkomt, en of beide licht en warmte bestendigheid bieden? En waar schijnt waarachtig licht; en wat is waarachtig licht? Het oog ziet de behaaglijke warmte en het stevige, verwarmde huis. Maar het beeld van het meisje met de zwavelstokjes schept zicht op een hart dat de lamp goed gevuld heeft met olie, een hart met een visioen van de hemelse toekomst waarnaar het hangt, waarnaar het grijpt, en dat het stervend bereikt. Het nieuwe jaar brak aan en het meisje was bij God, maar zij die niet naar haar omkeken, en het verlichte huis, en de warmte; dat alles was in de duisternis.

We zien drama, we zien de hardheid in woord, in leven, en de emotie. We zien de kloof tussen hen die leven wat de eerste generatie leerde en wat de huidige generatie leeft. Want deze laatste kan zelfs niet op een klein punt het gelijk slikken van de nog nagalmende eerste generatie, omdat zij geheel niet vat wat de eerste generatie dreef en waarom er nog steeds zijn die niet beginnen met het "vieren" van het leven van de derde generatie gelukkigen. Terwijl van haar kant de navolgers van de eerste generatie apert tegen vieringen en oppervlakkigheden en bouwsels zijn waarin de oude bouwwerken veracht worden en vergaan en het oude streven naar diepgang en nut tot bouw van allen – in plaats van eigen beleving – niet het hoogste goed is.

Onoverbrugbaar is niet de gemeenschappelijke basis dat allen bevrijd zijn en genieten mogen van de rijkdom die ons ten deel is gevallen. Maar onoverbrugbaar zijn de verschillen omdat de uitersten

niet op dezelfde golflengte liggen. Zuiveren van bouw en architectuur bestrijden de zinloosheid, de technische staat, en het materiaal van de bouwsels van hen die druk zijn met de tijdelijke inrichting. En die zich heerlijk nestelen in het nieuwe interieur geven af op de simpelheid, de blindheid, de ongevoeligheid van de vestingbouwers.

De vestingbouwers zijn niet gevoelig voor verbeteringen van de designers en interieurbouwers, en al helemaal niet als daarbij de vesting verwaarloosd wordt en geweld wordt aangedaan.

En zij die het goed hebben, zij ervaren geen storm en geen schade en geen verdrukking, en zij zijn niet gevoelig voor een gelijk van de vestingbouwers, en al helemaal niet als daarbij ook nog het interieur vernietigd wordt en alle warmte en rust geheel teniet gaat omdat er zo nodig een draagmuur geplaatst moet worden en het oude fundament verstevigd.

De satan heeft nu reeds vele handvatten klaarliggen die wij kunnen aangrijpen om "de grote verbouwing" te motiveren en door te drijven. Maar wie zichzelf heiligt en onderwerpt tot Eer van God en heiliging van zichzelf, die zal een baken zijn als het licht is uitgevallen en nog een pijler worden als het dak verzakt. En die zal grijpen naar de handvatten die God biedt, en afwijken van de zeer vele handvatten die de satan biedt.

Wie geroepen is tot bouwen, laat hij zoeken om te onderscheiden welke handvatten Gode welgevallig zijn en welke niet. Wie bouwt, dragende het asbestwerende pak van de Geest, die kan elk bouwsel beoordelen, doorzien, en kundig ijken en aanpassen. Maar de verborgen gebreken zijn vele, en inferieure en giftige materialen zijn listig verwerkt. Daarom, wie een veilige koers vaart laat hij teruggrijpen naar het Woord van God als ijkpunt om de geesten te scheiden. Want het Woord van God wordt door een ieder in beginsel aanvaardt als fundament, als authentiek, als basis voor Kennis van het huis en voor bouw en afbouw naar de Geest van de Ontwerper.

Wat is dat dan; gaat het dan om te onderscheiden via bijvoorbeeld de Schriftkritiek? Jawel, dat kan. Maar het kan nog directer en meer aan de oppervlakte omdat we een nieuwe bijbelvertaling hebben die is gemaakt onder auspiciën van de wereldse wetenschap. De nieuwe bijbelvertaling is een conserveren en inpregneren van het oude fundament – dat is het Woord van God - naar de hedendaagse stand van de techniek door de wereldse wetenschap. Wie zuiver is in de leer zal weinig moeite hoeven doen om het kwaad van de nieuwe bijbelvertaling te herkennen. En die zal erkennen dat geen enkele bouwer bouwt uit zichzelf, maar dat alle bouwers op instructies werken van hogerhand. Maar wie hangt naar vernieuwing zal geschokt zijn door het inzicht hoe belabberd de technische staat van het fundament door de renovatie eraan toe is. En hij zal geconfronteerd worden met nadenken of, en zo ja hoe, verbouwingen hebben bijgedragen tot aantasting van het oude fundament.

Daarom, laat liever af van alle interieurbouw maar vormt een eenheid en beslotenheid tot afhankelijkheid aan de ontwerper en hoofdaannemer en tot onderzoeking en erkenning van het oorspronkelijke fundament en een plaatsen van draagmuren op dat fundament, en niet ernaast.

Er is ook een praktisch nut om de vertaling als ijkpunt op te voeren. Een vertaling van het Woord van God werd door de voormannen van het eerste uur gezien als kleed van het Woord van God, dat van tijd tot tijd vernieuwd en herzien moet worden. Een vertaling als eigentijds kleed van God's Woord. Dat is dus een vernieuwing die ook wordt geaccepteerd door de eerste generatie. Daarover zal geen discussie zijn. Waardoor vernieuwingsdrang geen issue is maar enkel de leer. Welke vervolgens grote effecten heeft op de graad van instandhouding van vernieuwingen. Omdat in realiteit dat kleed in de nieuwe bijbelvertaling afgenomen is van het Woord van God en vervangen

door een kleed waarbij de wereldse wetenschap bepaalt welke geest het woord van God krijgt.

Wie een strijd wil tot openbaring van geesten, laat hij publiekelijk dit wereldse kleed van Jezus verwerpen dat de wereld heeft aangemeten aan het Woord van God. Openlijk en demonstratief; zonder bijkomende discussiepunten. Opdat, indien er een schisma moet ontstaan dit is door niets anders dan het Woord van God. Niet slechts gekoppeld aan groepen van verzamelde bezwaarden of vernieuwers. En ook niet gekoppeld aan allerlei hebbelikheden van personen. Maar gekoppeld aan de roeping om terug te gaan naar een onderwerpen aan het Woord van God en persoonlijk offers te brengen tot heiliging van God bij het eigen maken van het Woord van God. De geesten van deze wereld zullen dat niet kunnen opbrengen. En zij die God daarin dienen zullen verlicht worden door de Geest om ook andere punten van aandacht te onderscheiden en te onderwerpen aan het Woord van God.

Wie dit woord niet vat, laat hij niettemin waakzaam zijn; Want de engelen strijden met grote kracht voor de zielen, en zulks niet vanwege het geloof van de zielen in zichzelf – want de hardheid van de harten van de verbondszielen is bij tijden groter dan van hen die buiten zijn – maar vanwege het geloof van de vaders met wie God een verbond heeft gesloten dat Hij hen zal volgen tot in het duizendste geslacht. Maar de zonde zal repercussies hebben tot in de derde en vierde geslacht. Weest nuchter en waakzaam, want God zal onze vaders tonen hoe hij hun kinderen keer op keer kansen bood; keer op keer naar hen omzag; keer op keer nieuwe wegen tot bekering en verlossing bracht, keer op keer dat wat zij toch nog goed deden of van God baden, tot in vele geslachten als zegen laat terugkeren op de hoofden van het nageslacht. Opdat dit geslacht buige en zich onderwerpe aan de Almachtige en de geduchte God, een verterend vuur, Heer geworden van Abraham en zijn nageslacht, Vader geworden door Christus van de gemeente, en één geworden met ons in verbondenheid door de Geest. Deze God, die van zo hoog en van zo groots ons zo na aan het hart komt, hoeveel nader komen wij tot hem en hoeveel eer bewijzen wij Hem?

Wie het niet meer weet, dat hij dit niet-weten erkenne als kennisfeit over zichzelf, en dat hij zwijge. Wie het weet, dat hij spreke in vrijheid. Wie het spoor bijster is en het zoekt, dat hij Vrage om opening van het Woord. Wie zich liever bezig houdt met vieringen en belevingen, dat hij vrijuit viere en beleve, maar dat hij zwijge en kennis krijgt bij onderwijzingen, en dat hij de instructies opvolgt wanneer en binnen welke kaders de belevingen en vieringen zullen geschieden. Een ieder die God liefheeft, laat hij in alles doorklinken wat hem drijft; want geesten zijn er vele en zij worden alle openbaar. Want elke geest scheidt er behagen in dat hij - te eniger tijd - herkend wordt.

Ere zij God in de hoge en Vrede op aarde in de mensen Zijns welbehagen.

 Gelogd

Keimpe

Berichten: 68

Hart voor je omgeving!



Opnieuw een scheuring???

« **Reactie #156 Gepost op:** december 22, 2009,
04:39:38 pm »

quote:

dingo schreef op 22 december 2009 om 16:18:
[...]